

Посилення ролі Міжвідомчої координаційної комісії (далі – МКК) з питань регіонального розвитку

Робоча тема: «Посилення ролі МКК як механізму координації політики регіонального розвитку та наближення України до Політики згуртованості ЄС»

1. Тип policy paper

Пропонується підготувати problem-solving policy paper / policy recommendation – аналітичний документ, орієнтований на вирішення конкретної інституційної проблеми. Документ має визначити проблему, проаналізувати стейкхолдерів, порівняти варіанти політики, обґрунтувати рекомендовану модель, визначити план реалізації та систему моніторингу й оцінювання.

Ключове питання: якою має бути інституційна модель МКК, хто і що має змінити, у які строки, якими ресурсами та за якими показниками оцінювати результативність?

2. Вступ: цільова аудиторія та мета

Ефективна координація регіональної політики є необхідною умовою узгодження рішень центральних органів виконавчої влади з потребами регіонів і територіальних громад, особливо в умовах війни, відновлення та європейської інтеграції. Регіональний розвиток має міжсекторальний характер і потребує постійного механізму взаємодії між органами, рішення яких мають територіальний вплив.

Одним із передбачених законодавством механізмів такої координації є Міжвідомча координаційна комісія з питань регіонального розвитку (далі – МКК). Водночас наявність широкого формального мандата МКК потребує належних процедур, організаційного забезпечення, представництва регіонального та місцевого рівнів і механізму відстеження виконання напрацьованих рекомендацій.

Європейська інтеграція посилює актуальність цього завдання, оскільки Розділ 22 «Регіональна політика та координація структурних інструментів» передбачає розвиток інституційної спроможності до координації регіональної політики, партнерства та багаторівневого врядування. Для цілей цього документа Розділ 22 розглядається як контекст посилення координаційної спроможності, а не як окремий предмет оцінювання діяльності МКК.

Мета дослідження – визначити, якою має бути ефективна модель роботи МКК, здатна забезпечити системну міжвідомчу координацію, залучення регіонального та місцевого рівнів і результативне формування державної регіональної політики в контексті підготовки України до реалізації політики згуртованості ЄС.

Цільовою аудиторією дослідження є Кабінет Міністрів України, профільне міністерство у сфері регіонального розвитку, члени МКК та її організаційне забезпечення, центральні та регіональні органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та їх асоціації.

3. Аналіз політики та поточного стану

3.1. Роль, правовий статус і повноваження МКК

Правова основа. МКК утворена відповідно до статті 18 Закону України «Про засади державної регіональної політики». Її статус, склад, завдання та порядок діяльності визначені постановою Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. № 714 «Про утворення Міжвідомчої координаційної комісії з питань регіонального розвитку» (зі змінами). МКК є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.

Основні завдання МКК відповідно до Положення:

- координація дій органів виконавчої влади щодо формування та реалізації державної регіональної політики із залученням органів місцевого самоврядування;
- підготовка пропозицій щодо формування і реалізації державної регіональної політики та шляхів вирішення проблемних питань;
- сприяння підвищенню ефективності діяльності органів виконавчої влади у сфері державної регіональної політики;

- підготовка пропозицій щодо взаємозв'язку та узгодженості довгострокових стратегій, планів і програм розвитку на державному, регіональному та місцевому рівнях;
- сприяння використанню позитивного досвіду інших країн під час удосконалення нормативно-правової бази з питань державної регіональної політики.

Для виконання цих завдань Положення передбачає, зокрема, аналіз виконання стратегій і програм регіонального розвитку, вивчення результатів діяльності органів влади у сфері регіональної політики, аналіз проблем її реалізації, участь у розробленні проєктів нормативно-правових актів у межах компетенції, опрацювання питань поєднання інструментів планування і фінансування та підготовки відповідних пропозицій.

Організаційний аспект. Чинна модель передбачає колегіальну роботу МКК, можливість залучення представників регіонального рівня та експертів, а також утворення робочих груп для опрацювання окремих питань. Організаційне забезпечення здійснюється в межах урядової та відомчої системи, визначеної Положенням і складом Комісії.

Практична діяльність. У 2026 році після тривалої перерви проведено засідання МКК 2 лютого та 8 червня. Сам факт відновлення засідань свідчить про повернення Комісії до практичної роботи, однак для оцінки її результативності необхідно окремо відстежувати регулярність засідань, якість підготовки питань, участь регіонального та місцевого рівнів, виконання рекомендацій та збереження інституційної пам'яті.

3.2. Зв'язок МКК із системою регіональної політики

Для цілей цього полісу рарег система регіонального розвитку розглядається лише в частині, безпосередньо пов'язаній з мандатом МКК. Рішення центральних органів виконавчої влади у сферах економіки, інфраструктури, енергетики, освіти, соціальної політики та інших секторах можуть мати територіальний вплив, тому потребують механізму міжвідомчого узгодження та врахування позицій регіонального і місцевого рівнів.

МКК має нормативний мандат координувати формування та реалізацію державної регіональної політики, узгоджувати стратегічні підходи та готувати пропозиції щодо поєднання планування і фінансування. Отже, предметом подальшого аналізу є не вся система регіонального розвитку, а спроможність МКК реалізовувати саме ці визначені повноваження через сталі процедури, належне представництво, організаційне забезпечення та моніторинг рекомендацій.

4. Стейкхолдери МКК

Для цілей цієї аналітичної записки до стейкхолдерів віднесено лише суб'єктів, які безпосередньо беруть участь у роботі МКК, впливають на виконання її рекомендацій або представляють рівні врядування, залучення яких прямо пов'язане з мандатом Комісії.

Стейкхолдер	Роль щодо МКК	Рівень впливу
Кабінет Міністрів України / Секретаріат КМУ	Урядове спрямування, організаційна координація, проходження рішень та пропозицій МКК	дуже високий
Профільне міністерство у сфері регіонального розвитку	Формування державної регіональної політики, підготовка матеріалів і організаційне забезпечення роботи МКК	дуже високий
Мінфін, Мінекономіки та інші ЦОВВ	Участь у міжвідомчому узгодженні питань у межах компетенції та розгляд рекомендацій МКК	високий
Обласні та Київська міська державні (військові) адміністрації	Представлення регіональних потреб, участь у підготовці та реалізації рішень у межах компетенції	високий
Обласні ради та всеукраїнські асоціації ОМС	Представлення інтересів регіонального і місцевого	середній / високий

	самоврядування та участь у консультативних механізмах	
Агенції регіонального розвитку, експертне та аналітичне середовище	Експертно-аналітична підтримка та участь у тематичних робочих форматах	середній
DG REGIO та міжнародні партнери	Експертна підтримка, обмін практиками та контекст підготовки України до політики згуртованості ЄС; не є учасниками національного прийняття рішень МКК	зовнішній вплив

5. Визначення та декомпозиція проблеми

Основна проблема полягає не у відсутності формального мандата МКК, а у недостатній інституційній і процедурній спроможності забезпечувати його сталу реалізацію як механізму міжвідомчої та багаторівневої координації державної регіональної політики.

5.1. Причини

- відсутність нормативно закріпленої мінімальної періодичності засідань та постійного робочого циклу між ними;
- недостатньо формалізоване представництво регіонального і місцевого рівнів у постійному робочому форматі МКК;
- відсутність окремо визначеного постійного експертно-аналітичного механізму, відповідального за підготовку питань, ведення інституційної пам'яті та відстеження рекомендацій;
- відсутність стандартизованої процедури підготовки матеріалів, фіксації відповідальних за виконання рекомендацій і строків надання інформації про їх розгляд;
- недостатня публічність протоколів, рекомендацій та інформації про стан їх виконання;
- широкий мандат без достатньої пріоритезації питань, що мають міжвідомчий і територіальний характер.

5.2. Наслідки

- нерегулярність і ситуативність координації між засіданнями;
- ризик недостатнього врахування позицій регіонального та місцевого рівнів під час опрацювання питань МКК;
- складність відстеження того, чи були рекомендації МКК розглянуті відповідними органами та який результат такого розгляду;
- втрата інституційної пам'яті та повторне опрацювання питань у разі тривалих перерв у роботі;
- обмежена можливість оцінити результативність МКК на підставі даних, а не лише факту проведення засідань.

6. Європейський та міжнародний досвід

Порівняльний аналіз використовується не для прямого перенесення іноземних моделей, а для перевірки окремих інституційних елементів: правового статусу координаційного механізму, його завдань, представництва, регулярності роботи, організаційного забезпечення та зв'язку між політичним і професійним рівнями.

6.1. Польща

Спільна комісія уряду та територіального самоврядування (Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego, KWRiST) діє на підставі Закону від 6 травня 2005 року про KWRiST та представників Республіки Польща в Комітеті регіонів ЄС. Закон визначає Комісію як форум вироблення спільної позиції Уряду і територіального самоврядування та прямо встановлює її завдання і порядок формування.

До завдань KWRiST належать, зокрема, вироблення спільної позиції щодо пріоритетів, які стосуються місцевого і регіонального самоврядування, оцінка правових і фінансових умов його функціонування, аналіз проєктів актів і урядових документів та надання висновків щодо них. Комісія складається з урядової та самоврядної сторін; опрацювання питань здійснюється також

у проблемних групах із залученням експертів. Організаційний контакт і обслуговування Комісії забезпечуються в системі Міністерства внутрішніх справ і адміністрації Польщі.

Релевантні для України елементи: законодавчо визначений предмет роботи; формалізоване представництво сторони місцевого самоврядування; робочі групи; регулярне професійне опрацювання питань до винесення на політичний рівень.

6.2. Фінляндія

Фінська модель ґрунтується не на одному аналозі МКК, а на законодавчо врегульованій системі багаторівневої координації. Закон 756/2021 про регіональний розвиток та реалізацію регіональної і структурної політики ЄС визначає регіональний розвиток як міжсекторальну і багаторівневу діяльність держави, регіональних рад, муніципалітетів та інших учасників. На національному рівні Міністерство економіки та зайнятості координує планування, реалізацію і моніторинг регіонального розвитку; регіональні ради мають визначені законом функції планування, координації та моніторингу.

Релевантні для України елементи: чіткий розподіл ролей між національним і регіональним рівнями; законодавчо визначена координаційна функція; інтеграція моніторингу в систему регіонального розвитку. Для МКК це є аргументом на користь чіткого визначення процедур взаємодії, але не підставою для передачі їй бюджетних або виконавчих повноважень.

6.3. Швеція

Forum för hållbar regional utveckling є урядовим майданчиком для діалогу і співпраці у сфері регіонального розвитку між Урядом, регіонами, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) та відповідними державними органами. Форум має два робочі рівні – політичний і рівень посадових осіб – та проводить сім зустрічей на рік: чотири політичні і три професійні.

Функції секретаріату Форуму виконує Tillväxtverket. Це державне агентство, діяльність якого регулюється урядовою постановою Förordning (2009:145) med instruktion för Tillväxtverket; серед його основних завдань – сприяння сталому регіональному розвитку та реалізація частини політики згуртованості ЄС. Як секретаріат Форуму агентство готує матеріали, координує зустрічі, взаємодію між Форумом, робочими групами, регіонами та державними органами і поширює результати роботи.

Релевантні для України елементи: розмежування політичного і професійного рівнів без створення надмірно великого єдиного складу; постійне організаційне забезпечення; визначена періодичність; робота між засіданнями.

6.4. Порівняльний висновок

Критерій	Україна / МКК	Польща	Фінляндія	Швеція
Правова основа	Закон + постанова КМУ № 714	окремий закон 2005 р.	Закон 756/2021, система органів	урядовий Форум; Tillväxtverket – агентство за постановою 2009:145
Представництво територіального рівня	передбачене, але потребує сталої процедури	формалізована самоврядна сторона	регіональні ради як законодавчо визначені учасники	усі регіони через політичний і професійний формати
Робота між засіданнями	потребує посилення	проблемні групи	інституційна координація через визначені органи	секретаріат Tillväxtverket та робочі формати
Релевантний висновок	регулярність, чіткі процедури, представництво, M&E	формалізація сторін і робочих груп	чіткий розподіл ролей	два рівні + професійний секретаріат

7. Варіанти політики

Варіанти сформульовані через конкретні нормативні та процедурні зміни і не передбачають наділення МКК повноваженнями, які належать іншим органам, зокрема у бюджетному процесі або прийнятті інвестиційних рішень.

Варіант 0. Status Quo (інерційний)

Збереження чинної моделі функціонування МКК відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. № 714 без внесення нормативних або процедурних змін.

- МКК продовжує діяти як тимчасовий консультативно-дорадчий орган Кабінету Міністрів України.
- Періодичність засідань окремо не посилюється; робочі групи створюються за потреби.
- Організаційне забезпечення здійснюється у чинній моделі.

Переваги:

- відсутність потреби у нормативних змінах та додаткових організаційних витратах.

Недоліки:

- збереження ризику нерегулярної роботи;
- збереження недостатньо формалізованої участі регіонального і місцевого рівнів;
- відсутність стандартизованого механізму відстеження рекомендацій та інституційної пам'яті.

Варіант 1. Процедурне та організаційне посилення МКК

Внести зміни до Положення про МКК, затвердженого постановою КМУ № 714, без зміни правового статусу Комісії.

- закріпити мінімальну періодичність засідань – не менше одного разу на квартал;
- визначити постійне ядро складу МКК із ЦОВВ та представників всеукраїнських асоціацій ОМС, а представників ОВА, обласних рад, АРР та експертів залучати за ротаційним і тематичним принципом, щоб уникнути надмірного розширення складу;
- прямо визначити структурний підрозділ профільного міністерства, відповідальний за постійне організаційне й аналітичне забезпечення МКК, без створення нового органу;
- закріпити постійні тематичні робочі групи з можливістю залучення регіонального, місцевого та експертного рівнів;
- встановити стандарт підготовки матеріалів до засідань, протоколювання рекомендацій із зазначенням відповідального органу і строку надання інформації про їх розгляд;
- запровадити публічний реєстр протоколів і статусів розгляду рекомендацій МКК з урахуванням обмежень воєнного стану та захисту інформації.

Переваги:

- можливість реалізації рішенням Кабінету Міністрів України без законодавчої зміни статусу МКК;
- посилення регулярності, керованості та інституційної пам'яті;
- реалістичне представництво регіонального і місцевого рівнів без формування складу 125+ осіб;
- збереження чинного розподілу повноважень.

Недоліки:

- рекомендації МКК зберігають консультативний характер; результат залежить від дисципліни виконання процедур і якості організаційного забезпечення.

Варіант 2. Законодавче закріплення постійної координаційної функції

Внести зміни до статті 18 Закону України «Про засади державної регіональної політики» в частині уточнення постійної координаційної функції МКК, принципів представництва регіонального та місцевого рівнів і обов'язку визначати порядок розгляду та документування її рекомендацій; після цього привести постанову КМУ № 714 у відповідність до закону.

- закріпити на рівні закону принцип регулярної міжвідомчої та багаторівневої координації через МКК;

- визначити, що проекти державних стратегічних документів і міжсекторальних рішень, які безпосередньо належать до предмета державної регіональної політики, можуть подаватися на консультативний розгляд МКК у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;
- законодавчо закріпити принцип участі представників місцевого самоврядування без перетворення МКК на орган із виконавчими або бюджетними повноваженнями;
- визначити обов'язок ведення моніторингу результатів розгляду рекомендацій МКК.

Переваги:

- вища сталість інституційної моделі та менша залежність ключових процедур від зміни підзаконного регулювання.

Недоліки:

- потреба у законодавчих змінах і довший строк реалізації; ризик надмірної формалізації консультативного механізму.

8. Оцінка варіантів і вибір рішення

8.1. Критерії порівняльного аналізу

1. Ефективність – здатність усунути визначені процедурні та інституційні причини проблеми МКК.
2. Юридична здійсненність – обсяг нормативних змін і відповідність чинному розподілу повноважень.
3. Адміністративна здійсненність – керованість складу, навантаження на організаційне забезпечення та реалістичність процедур.
4. Багаторівневе врядування і партнерство – здатність забезпечити системну участь регіонального та місцевого рівнів у межах мандата МКК.
5. Ресурсна забезпеченість – потреба в додаткових кадрових і фінансових ресурсах.

8.2. Матриця оцінки варіантів політики

Критерій	Варіант 0	Варіант 1	Варіант 2
Ефективність	1	4	5
Юридична здійсненність	5	5	2
Адміністративна здійсненність	4	4	3
Багаторівневе врядування і партнерство	2	4	5
Ресурсна забезпеченість	5	4	3
Загальний бал	17	21	18

8.3. Обґрунтування вибору рішення

Рекомендованим є Варіант 1 – процедурне та організаційне посилення МКК через внесення змін до постанови КМУ № 714. Він безпосередньо відповідає визначеним причинам проблеми, не змінює консультативно-дорадчий характер Комісії, не втручається у бюджетні чи інвестиційні повноваження інших органів і може бути реалізований у межах урядового регулювання.

Варіант 2 доцільно розглядати як можливий наступний етап лише після оцінки результатів Варіанта 1. Якщо протягом першого повного року регулярної роботи буде встановлено, що підзаконного регулювання недостатньо для забезпечення сталості координаційного механізму, може бути підготовлено точкові зміни до статті 18 Закону України «Про засади державної регіональної політики».

Варіант 0 не усуває причин, пов'язаних із регулярністю, представництвом, інституційною пам'яттю та відстеженням рекомендацій. Водночас його недоліки не пов'язуються безпосередньо з невиконанням Розділу 22 або бюджетним процесом, оскільки ці питання виходять за межі виключної компетенції МКК.

9. Рекомендована модель

Рекомендована модель відповідає Варіанту 1 і передбачає посилення чинної МКК без зміни її правового статусу та без створення надмірно великого постійного складу.

- Регулярність: засідання не менше одного разу на квартал із затвердженням орієнтовного річного плану роботи.
- Керований склад: постійне ядро представників ключових ЦОВВ і всеукраїнських асоціацій ОМС; ОВА, обласні ради, АРР та експерти залучаються за ротаційним або тематичним принципом.
- Організаційне забезпечення: функції постійного секретарського й аналітичного супроводу закріплюються за визначеним структурним підрозділом профільного міністерства та відповідальними посадовими особами.
- Робота між засіданнями: постійні або тимчасові тематичні робочі групи готують питання, аналіз і проекти рекомендацій.
- Відстеження рекомендацій: кожна рекомендація має відповідальний орган, строк для інформації про розгляд і зафіксований статус.
- Прозорість: публікація порядків денних, протоколів та агрегованої інформації про статус рекомендацій у межах вимог законодавства та обмежень воєнного стану.
- Зв'язок з іншими органами: МКК формує рекомендації у межах компетенції; голова або уповноважені члени можуть представляти узгоджену позицію МКК в інших урядових координаційних механізмах, не підміняючи їх повноважень.

10. План реалізації

Етап	Зміст
0–3 місяці	Політичне рішення; перегляд Положення про МКК; визначення постійного ядра складу і ротаційного/тематичного представництва; визначення відповідального структурного підрозділу за організаційне та аналітичне забезпечення.
3–6 місяців	Запуск квартального циклу засідань; затвердження робочих процедур; запуск реєстру рекомендацій та статусів їх розгляду.
6–12 місяців	Повний цикл моніторингу; перший щорічний звіт про результативність МКК; оцінка достатності підзаконної моделі.
Після 12 місяців	За результатами оцінки – рішення про збереження моделі або підготовку точкових змін до статті 18 Закону України «Про засади державної регіональної політики».

11. Моніторинг та оцінювання (М&Е)

Система М&Е має оцінювати не загальну результативність державної регіональної політики і не кількість активностей МКК як самоціль, а те, чи працює Комісія як сталий координаційний механізм у межах визначеного законом мандата. Підхід будується за логікою «процедура – продукт – результат»: регулярність і якість координаційного процесу; належно оформлені рекомендації; документований результат їх розгляду відповідальними органами.

Для кожного КРІ визначаються базове значення, цільове значення, джерело даних, періодичність збору та відповідальний. Максимально використовуються вже наявні адміністративні джерела – порядки денні, протоколи, реєстр рекомендацій, офіційне листування та дані про участь у засіданнях – щоб не створювати надмірного звітного навантаження.

КРІ	Базове значення	Цільове значення	Джерело / періодичність / відповідальний
Регулярність засідань МКК	у 2026 році проведено 2 засідання станом на 8 червня	не менше 4 засідань на рік	протоколи МКК / щоквартально / відповідальний

			структурний підрозділ профільного міністерства
Частка засідань, матеріали до яких надіслані у встановлений процедурою строк	єдиний стандарт не зафіксований у драфті	100%	реєстр розсилки матеріалів / кожне засідання / секретарське забезпечення
Частка рекомендацій, у яких визначено відповідальний орган і строк надання інформації про розгляд	системний облік не визначений	100%	протоколи та реєстр рекомендацій / після кожного засідання
Частка рекомендацій, за якими зафіксовано статус розгляду відповідальним органом	baseline визначається під час запуску реєстру	ціль встановлюється після 6 місяців збору baseline; надалі – щорічне підвищення	реєстр рекомендацій, офіційні відповіді / щоквартально
Участь регіонального та місцевого рівнів у питаннях, що безпосередньо їх стосуються	визначається за протоколами 2026 року	100% релевантних питань мають документоване залучення відповідних представників	списки учасників, протоколи, матеріали робочих груп / щоквартально
Публічність результатів роботи МКК	системний публічний реєстр не визначений у драфті	публікація протоколів і агрегованих статусів рекомендацій у встановлений процедурою строк, крім інформації з обмеженим доступом	офіційний вебресурс / щоквартально
Щорічна оцінка результативності МКК	відсутня як окремий інструмент	1 звіт на рік	щорічний M&E-звіт / профільне міністерство з поданням МКК

Моніторинг здійснюється щоквартально відповідальним структурним підрозділом профільного міністерства на підставі адміністративних даних. Один раз на рік готується стислий звіт про результативність МКК із порівнянням фактичних значень КРІ з цілями, поясненням відхилень і пропозиціями щодо коригування процедур.

Через 12 місяців після запровадження оновленої моделі доцільно провести процесну оцінку: чи забезпечені регулярність, керованість складу, участь регіонального і місцевого рівнів, робота між засіданнями та документоване відстеження рекомендацій. Результат цієї оцінки має бути підставою для рішення, чи достатньо змін до постанови КМУ № 714, чи потрібні точкові зміни до статті 18 Закону України «Про засади державної регіональної політики».

12. Ризики та заходи реагування

Ризик	Наслідок	Захід
Політичний або міжвідомчий опір змінам	затягування погодження змін до Положення про МКК та запуску оновлених процедур	раннє залучення ключових ЦОВВ і Секретаріату КМУ до підготовки змін; попереднє погодження спірних процедурних питань
Нерегулярність засідань через зміну політичних пріоритетів або складу Уряду	повернення до ситуативної моделі роботи та втрата сталості координації	закріплення у Положенні мінімальної періодичності засідань і затвердження орієнтовного річного плану роботи

Надмірне розширення постійного складу МКК	ускладнення кворуму, підготовки засідань та узгодження рекомендацій	формування керованого постійного ядра; залучення ОВА, обласних рад, АРР та експертів за ротаційним або тематичним принципом
Недостатня спроможність структурного підрозділу, відповідального за організаційне та аналітичне забезпечення	несвоєчасна підготовка матеріалів, слабе відстеження рекомендацій та втрата інституційної пам'яті	визначення відповідальних посадових осіб, стандартних процедур і реєстру рекомендацій; використання наявних адміністративних даних без створення паралельної звітності
Формальний характер участі регіонального та місцевого рівнів	рішення МКК можуть недостатньо враховувати територіальні потреби у питаннях, що безпосередньо стосуються регіонів і громад	обов'язкове документоване залучення релевантних представників до підготовки відповідних питань і тематичних робочих груп
Відсутність належного відстеження рекомендацій МКК	неможливість оцінити, чи були рекомендації розглянуті відповідальними органами та який результат вони мали	для кожної рекомендації визначати відповідальний орган, строк надання інформації та статус розгляду; проводити щоквартальний моніторинг і щорічну оцінку результативності

13. Висновки та policy recommendations

За результатами аналізу рекомендовано реалізувати Варіант 1 – адміністративне посилення МКК із подальшою оцінкою його результативності через 12 місяців. Для цього пропонуються такі рішення:

1. Внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. № 714 у частині Положення про МКК: закріпити проведення засідань не менше одного разу на квартал та затвердження орієнтовного річного плану роботи.
2. У змінах до Положення про МКК визначити керовану модель представництва: постійне ядро представників ключових ЦОВВ і всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, а представників ОВА, обласних рад, агенцій регіонального розвитку та експертів залучати за ротаційним або тематичним принципом залежно від предмета розгляду.
3. У Положенні про МКК чітко закріпити організаційне та аналітичне забезпечення за визначеним структурним підрозділом профільного міністерства та визначити відповідальних посадових осіб за підготовку засідань, ведення протоколів, інституційну пам'ять і моніторинг рекомендацій.
4. Затвердити процедурний порядок роботи МКК між засіданнями: можливість утворення постійних або тимчасових тематичних робочих груп, строки подання і розсилки матеріалів, порядок підготовки проєктів рекомендацій та документованого залучення регіонального і місцевого рівнів до питань, що безпосередньо їх стосуються.
5. Запровадити єдиний реєстр рекомендацій МКК, у якому для кожної рекомендації фіксуються відповідальний орган, строк надання інформації про розгляд та актуальний статус; передбачити щоквартальне узагальнення цієї інформації відповідальним структурним підрозділом.
6. Забезпечити публікацію порядків денних, протоколів та агрегованої інформації про статус розгляду рекомендацій МКК на офіційному вебресурсі, крім інформації з обмеженим доступом та з урахуванням обмежень воєнного стану.
7. Через 12 місяців після запровадження оновленої моделі провести процесну оцінку за KPI, визначеними у розділі 11. За її результатами Кабінету Міністрів України визначити, чи достатньо підзаконних змін, чи необхідна підготовка точкових змін до статті 18 Закону України «Про засади державної регіональної політики».